

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Z. W. (1), A. W. (1)

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w dniu 21 stycznia 2015r. w sprawie I Nc 2029/14 w stosunku do pozwanego Z. W. (1);

II. uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w dniu 21 stycznia 2015r. w sprawie I Nc 2029/14 w stosunku do pozwanej A. W. (2) i powództwo co do tej pozwanej oddala;

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz pozwanej A. W. (2) kwotę 238,50 zł (dwieście trzydzieści osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od pozwanego Z. W. (1) na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 2.576 zł (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w G. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych Z. W. (1) i A. W. (2) kwoty 12.684,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20.12.2012r. r. pozwany Z. W. (1) zawarł z powodem umowę leasingu nr (...), której przedmiot stanowił samochód osobowy R. (...). Jednocześnie powód wskazał, iż celem zabezpieczenia ewentualnych roszczeń powoda, pozwany wystawił weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową, za który poręczyła pozwana A. W. (2). Powód rozwiązał z pozwanym umowę leasingu na podstawie §23 pkt b ogólnych warunków umowy leasingu. Na dzień 19 listopada 2014 r. zadłużenie z tytułu umowy opiewało na kwotę 12.648,18 zł i na taką kwotę powód wypełnił weksel, wzywając pozwanych do jego wykupu. Pozwani weksla nie wykupili.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 21 stycznia 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. I Nc 2029/14 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty zarzuty wnieśli zaskarżając go w całości i wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa.

Pozwani w uzasadnieniu zgłoszonych przez siebie zarzutów od nakazu zapłaty podnieśli, iż umowa leasingu jest nieważna, a tym samym świadczenie, którego dochodzi powód nienależne. Nieważność umowy wywodzili

z jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, wykorzystania przez powoda silniejszej pozycji, takiego skonstruowania umowy, iż powód był uprawniony do naliczania opłat w dowolnym czasie i dowolnej wysokości, a rozwiązanie umowy przez leasingobiorcę nieopłacalne. Pozwani podnieśli, iż nie są związani ogólnymi warunkami umowy, strony ustaliły inne warunki niż to wynika z umowy, zaprzeczyli aby zwlekali z ratami leasingowymi, a zatem nie było podstaw do wypowiedzenia umowy, brak było podstaw do podwyższenia rat leasingowych przez powoda, powód niesłusznie naliczał opłaty będąc z tego tytułu bezpodstawnie wzbogaconym, w związku z czym podnieśli zarzut potrącenia, zakwestionowali wartość zwróconego pojazdu. Nadto pozwani wskazali, iż strona powodowa odniosła korzyść z tytułu pobranych opłat za wznowienie umowy, czynszu za korzystanie pojazdu w okresach kiedy umowa była wypowiedziana, podatku vat naliczonego od rat leasingowych wymagalnych po dniu wypowiedzenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 grudnia 2012 r. pomiędzy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. a Z. W. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), zawarta została umowa leasingu nr (...), której przedmiotem było oddanie w leasing korzystającemu samochodowi osobowego (...). Czas trwania leasingu strony określiły na okres od dnia 20 grudnia 2012 r. do dnia 30 listopada 2015r. Załącznikiem do umowy był harmonogram wnoszenia opłat leasingowych, zgodnie z którym pozwany zobowiązany był do dokonywania na rzecz powoda miesięcznych wpłat w kwocie po 581,25 zł (raty od 1 do 11) a następnie po 746,24 zł (raty od 12 do 35). Integralną częścią umowy były również (...). W dniu 31 grudnia 2012r. pojazd został wydany korzystającemu.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa leasingu nr (...) k.14, harmonogram opłat k.18, (...) k. 15-16, akt wydania przedmiotu leasingu k. 29; wydruk z (...) k.13/

Przy zawarciu umowy leasingu Z. W. (1), w celu zabezpieczenia ewentualnych roszczeń powoda mogących wyniknąć z zawartej umowy, wystawił weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową. Za weksel ten poręczyła A. W. (2). Powód uprawniony został do wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą zobowiązaniu wynikającemu z zawartej umowy leasingu nr (...) z dnia 20.12.2012r. łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanymi z tą umową. W treści deklaracji zawarto oświadczenie poręczyciela, że w przypadku gdyby zobowiązanie wekslowe wystawcy okazało się nieważne lub gdyby weksel zaginął albo uległ zniszczeniu, zobowiązuje się wykonać jako poręczyciel cywilny zobowiązanie wystawcy weksla wynikające z umowy leasingu nr (...) na wypadek gdyby wystawca tego zobowiązania nie wykonał – z ograniczeniem odpowiedzialności do kwoty odpowiadającej sumie opłat leasingowych.

/dowód: deklaracja wekslowa – k.30, weksel – zabezpieczony – kopia k.2-2v/

Do umowy leasingu zawarte zostały kolejne trzy aneksy - aneks nr (...) z dnia 12.04.2013r., aneks nr (...) z dnia 09.09 2013r., aneks nr (...) z dnia 12.02.2014r. W § 1 każdego z aneksów zawarto stwierdzenie, że finansujący niniejszym odwołuje, złożone Korzystającemu, uprzednio oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy leasingu, a Korzystający wyraża zgodę na cofnięcie tego oświadczenia woli. W związku z zawarciem kolejnego aneksu zmianie uległy warunki umowy, w tym harmonogram wnoszenia opłat i ich wysokość. W związku z każdorazowym wznowieniem umowy pobierana była opłata zgodnie z tabelą opłat.

/ dowód: aneksy wraz z harmonogramami opłat i (...), tabelami opłat, k.19-28/

Każdorazowo po złożeniu przez powoda pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu leasingu, strony zawierały umowę najmu pojazdu R. (...) na okres od dnia złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu do dnia cofnięcia tego oświadczenia i zawarcia aneksu do umowy leasingu. W umowach najmu ustalano czynsz najmu, który pozwany na podstawie faktur opłacał.

/dowód: umowy najmu wraz z fakturami k. 145-153/

W związku z niewywiązywaniem się przez Z. W. (1) z umowy, finansujący wezwał go do zapłaty kwoty 581,25 zł wraz z należnymi odsetkami umownymi. Z uwagi na brak wpłaty, pismem z dnia 27.03.2014r powód wypowiedział

umowę nr (...), zaś pismem z dnia 19 listopada 2014r wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 12.684,18 zł. Wobec jego bezskuteczności, powód wypełnił weksel na kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu i wezwał każdego z pozwanych do jego wykupu.

/dowód: wezwanie do zapłaty (...) wraz z dowodem nadania, k.31-32; wypowiedzenie umowy wraz z dowodem nadania k.33-34; wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania, k.47-49; wezwania do wykupu weksla wraz z dowodem nadania, k.50-52; weksel (kopia), k.2-2v /

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone do akt sprawy dokumenty w postaci umowy leasingu, harmonogramu opłat,(...) leasingu, weksla, deklaracji wekslowej, aneksów do umowy, wypowiedzenia umowy oraz wezwań do wykupu weksla. Z dokumentów tych wynika obraz zdarzeń związanych z zawarciem umowy leasingu, jej przedmiot, strony, wysokość opłat, do ponoszenia których zobowiązany był leasingobiorca, a także fakt poręczenia za jego zobowiązania przez pozwaną A. W. (1). Z dokumentów tych wynika również, iż pierwotna umowa leasingu została aneksami trzykrotnie zmieniona.

Odnośnie dowodu z dokumentów to wskazać należy, iż nie były one kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd także nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej. Sąd w pełni dał im wiarę.

W ocenie Sądu powództwo w stosunku do Z. W. (1) zasługiwało na uwzględnienie.

Powód w sprawie niniejszej dochodzi roszczenia z weksla.

Wskazać należy, iż weksel in blanco wystawiony został przez Z. W. (1) jako weksel gwarancyjny, to jest jako zabezpieczenie wykonania przez niego umowy leasingu. Jak wskazano w deklaracji wekslowej, posiadacz weksla może go wypełnić w każdym czasie na sumę odpowiadającą zobowiązaniu wynikającemu z zawartej z (...) sp. z o.o. w G. umowy leasingu nr (...) łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanymi z tą umową.

Na wstępie wskazać należy, iż roszczenie powodowej spółki opierając się na zobowiązaniu wekslowym, wskazuje również na stosunek podstawowy w postaci umowy leasingu. Strona pozwana, wywodząc zarzuty od nakazu zapłaty, oparła je również na stosunku podstawowym, wskazując na nieistnienie zobowiązania wobec powoda z uwagi na nieważność umowy jak również na zawyżenie kwoty dochodzonej pozwem. W związku zatem z wniesieniem zarzutów nastąpiło przeniesienie sporu z płaszczyzny stosunku wekslowego na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego. Podkreślenia wymaga przy tym, że owo przeniesienie nie spowodowało zmiany podstawy sporu, którą nadal pozostaje weksel. Tym niemniej, odwołanie się do stosunku podstawowego skutkuje koniecznością oceny zasadności dochodzonego roszczenia wekslowego, przy uwzględnieniu tego również stosunku (vide: uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 marca 2011r., II CSK 311/10).

W myśl art.10 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936r. Prawo wekslowe jeżeli weksel, niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Skuteczność zobowiązania wekslowego jest zatem, w okolicznościach sprawy niniejszej, uzależniona od wypełnienia weksla zgodnie z deklaracją wekslową. Ze względu na ściśle powiązanie weksla in blanco z porozumieniem regulującym zasady jego wypełnienia pozwany może bronić się zarzutem, że uzupełnienie nastąpiło niezgodnie z porozumieniem. Podkreślenia wymaga przy tym, że zarzuty takie mogą być podnoszone bez żadnych ograniczeń wobec powoda, którym jest bezpośredni odbiorca weksla in blanco. Zważyć przy tym należy, iż ciężar dowodu, że weksel wypełniono niezgodnie z porozumieniem, spoczywa na dłużniku wekslowym.

Pozwani podnieśli zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z porozumieniem wekslowym wskazując w tym zakresie na szereg okoliczności mających świadczyć o tym, że ich zobowiązanie nie istnieje czy też istnieje w mniejszej wysokości.

W myśl art.709¹³ § 1 i 2 kc, korzystający obowiązany jest płacić raty w terminach umówionych. Jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć na piśmie korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia. Postanowienia umowne mniej korzystne dla korzystającego są nieważne. Stosowne postanowienia w tej materii zawarte zostały również w (...) W myśl bowiem §23 b), finansujący może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym, w przypadku gdy korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej i po pisemnym wezwaniu nie zapłaci zaległości w terminie 7 dni.

Zważyć należy, iż umowa leasingu nr (...) wypowiedzana była kilkakrotnie, przy czym strony podpisywały trzykrotnie aneksy, z których każdy zawierał (w §1) postanowienie, że Finansujący, za zgodą Korzystającego, odwołuje oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy leasingu. Konsekwencją odwołania oświadczenia o wypowiedzeniu umowy leasingu jest uznanie, że nie zostało ono skutecznie złożone i nie wywołało skutków w postaci rozwiązania umowy. Zdaniem Sądu, powyższe pociąga za sobą konieczność stwierdzenia, iż strony od dnia 20.12.2012r. do dnia ostatniego wypowiedzenia łączyła umowa leasingu nr (...), zmieniana kolejnymi aneksami. Z zebranego materiału wynikało, iż każdorazowo w związku ze wznowieniem umowy pozwany płacił opłatę za wznowienie. Wskazać należy, iż obowiązek zapłaty tej opłaty wynikał z tabeli opłat do której odwoływały się (...), które z kolei były integralną częścią umowy. Pozwany własnoręcznym podpisem potwierdzał każdorazowo otrzymanie (...) i tabeli opłat. Nadto w umowie leasingu korzystający oświadczył, iż przeczytał, rozumie i przyjmuje ogólne warunki umowy, a zatem jego twierdzenia iż (...) nie wiążą go nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiale. Tym samym opłata za wznowienie została określona w umowie zawartej przez strony, a zatem brak było podstaw do uznania, iż stanowi ona wzbogacenie powoda. Jeśli chodzi o uiszczone przez pozwanego opłaty z tytułu korzystania z pojazdu w okresach między wypowiedzeniem umowy a jej wznowieniem, wskazać należy, iż opłaty te wola stron nie stanowiły rat leasingowych a czynsz najmu określony w zawartych przez strony umowach najmu, wola stron każdorazowo dochodziło do zmiany harmonogramu poprzez pominięcie tych okresów w harmonogramie, a zatem w okresach tych raty leasingowe nie były pobierane. Pozwany podnosił, iż nie doszło do skutecznej zmiany wysokości rat leasingowych, gdyż on się na to nie godził. Wskazać należy, iż strony dokonały zmiany wysokości rat leasingowych na skutek aneksu z dnia 12.04.2013r. gdzie w harmonogramie stanowiącym załącznik do aneksu wskazano iż raty poczynając od 12-tej będą miały wysokość 881,30 zł, pozwany aneks jak i harmonogram podpisał. Brak zatem podstaw do uznania, iż pozwany na takie raty się nie godził. Wysokość tych rat została potwierdzona kolejnym aneksem.

Pozwany kwestionował również wartość zwróconego pojazdu jako korzyść uzyskaną przez powoda. Wskazać należy, iż powód przedstawił sporządzoną na jego zlecenie wycenę pojazdu na kwotę 7.900 zł, jak również fakturę dotyczącą zbycia tegoż pojazdu za kwotę 6.445,20 zł. Pozwani twierdząc, iż wartość pojazdu jest wyższa winni tę okoliczność udowodnić, nie przedstawili natomiast na tę okoliczność żadnego dowodu. Odnosnie podnoszonego zarzutu potrącenia wskazać należy, abstrahując od faktu iż wierzytelność zgłoszona do potrącenia nie została bliżej sprecyzowana, zarzut ten był niedopuszczalny w świetle art. 493 § 3 k.p.c. Wbrew twierdzeniom pozwanych powód w niniejszym postępowaniu dochodząc rat leasingowych wymagalnych po dniu wypowiedzenia tj. rat 11-35 dochodzi ich w kwocie netto co wynika z harmonogramu wnoszenia rat leasingowych stanowiącego załącznik numer 1 do aneksu nr (...) z dnia 12.02.2014r. (...)

Pozwany podnosił, iż na dzień wypowiedzenia nie miał żadnych zaległości, wskazać jednak należy, iż podstawą wezwania do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia i tym samym wypowiedzenia z dnia 27.03.2014r. było nieuiszczenie raty wymagalnej w dniu 28.02.2014r. w kwocie 581,25 zł. pozwany natomiast nie wykazał aby tą ratę opłacił.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego co do nieważności umowy z powodu jej sprzeczności z prawem i zasadami współżycia społecznego i wykorzystywania przymusowej sytuacji pozwanego wskazać należy, iż nie zasługuje on na uwzględnienie. Pozwany zawarł umowę z powodem w sposób świadomy i dobrowolny, w treści umowy oświadczył iż zapoznał się z(...) jego podpis widnieje zarówno pod umową,(...) harmonogramem, tabelą opłat, aneksami i załącznikami do nich. Podkreślić należy, iż pozwany umowę zamierał będąc przedsiębiorcą, a zatem wymagać od niego

można, jako uczestnika obrotu gospodarczego, aby tego rodzaju transakcji dokonywał ze starannością i dbałością o własne interesy. Pozwany podpisując się pod umową i (...) musiał mieć świadomość, iż zapisy tych dokumentów go wiążą. Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda jakoby ustnie ustalił z powodem inną treść umowy. Umowa na piśmie odzwierciedla rzeczywistą wolę stron. W ocenie Sądu strony w sposób dobrowolny i świadomy zawarły umowę ustalając zakres swych uprawnień i obowiązków, a pozwany jako przedsiębiorca nie może podnosić, iż zapisy umowy stanowią niedozwolone klauzule umowne. Wobec powyższego uznać należało, iż przedmiotowa umowa była ważna nadto nie była ona sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Wbrew twierdzeniom pozwanego powód nie naliczał opłat nie uzgodnionych z pozwanym, wszystkie opłaty wynikały z tabeli opłat do której odwołują się (...) a którą to tabelę pozwany otrzymał.

Powód domagał się od pozwanych zapłaty kwoty 12.684,18 zł, z tytułu: niezapłaconych rat leasingowych, które stały się wymagalne przed wypowiedzeniem umowy leasingu i innych opłat leasingowych w łącznej kwocie 3.099,75 zł oraz pozostałych rat leasingowych (od 11 do 35) których suma stanowi kwotę 15.717,04 zł, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek rozwiązania umowy leasingu, to jest wpłacony wkład gwarancyjny w kwocie 178,35 zł oraz wartość zwróconego pojazdu 6.422,76 zł nadto odsetek umownych z tytułu nieterminowych płatności w wysokości 468,50 zł. Powyższe żądanie znajduje oparcie w treści art.709¹⁵ kc, zgodnie z którym w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, iż wysokość roszczeń powoda nie poddaje się weryfikacji wskazać należy, iż na kwotę 3.099,75 zł składają się należności objęte notą obciążeniową z dnia 07.11.2014r. k. 46 akt tj. raty leasingowe numer 9 i 10 wymagalne przed dniem wypowiedzenia umowy opłata za trzecie wznowienie umowy w kwocie 1845 zł, opłata za wystawienie wezwania do zapłaty w kwocie 61,50 zł, opłaty za monit telefoniczny (opłaty naliczane zgodnie z tabelą opłat k. 21 wraz z podatkiem Vat). Raty leasingowe wymagalne po dniu wypowiedzenia naliczone zostały prawidłowo w wysokości netto, o czym już wspomniano.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 496 k.p.c. nakaz zapłaty co do pozwanego Z. W. (2) należało utrzymać w mocy.

Odnosząc się do zarzutów wniesionych przez pozwaną A. W. (2), wskazać należy, iż pozwana odpowiadała za zobowiązanie jako poręczyciel.

Zgodnie z treścią art. 32 ustawy Prawo wekslowe z dnia 28 kwietnia 1936 r., poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny, z wyjątkiem wady formalnej. Poręczyciel wekslowy, który zapłacił weksel, nabywa prawa wynikające z weksla, przeciw osobie za którą poręczył, i przeciw tym, którzy wobec tej osoby odpowiadają z wekslu.

Bezspornie pozwana A. W. (1) poręczyła za weksel in blanco, zwany również wekslem niepełnym.

Weksel in blanco jest to dokument, który nie zawiera wszystkich elementów weksla, zaopatrzone jest bądź w sam tylko podpis wystawcy weksla, akceptanta bądź poręczyciela złożony w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego, bądź też zaopatrzone jest w inne elementy weksla. Ważne zobowiązanie wekslowe powstaje zatem jeżeli na dokumencie znajdzie się podpis jednego z dłużników wekslowych np. wystawcy czy też poręczyciela. Podpis musi być własnoręczny i musi być on złożony w celu zaciągnięcia zobowiązania wekslowego.

Przyjmuje się zgodnie, iż weksel in blanco nie posiada charakteru abstrakcyjnego i jest on ściśle związany z umową zawartą pomiędzy wystawcą weksla a remitentem. Powstanie tego rodzaju weksla oparte jest na porozumieniu, umowie pozawekslowej, która określa warunki, po spełnieniu których weksel ten staje się wekslem pełnym. Porozumienie wekslowe może zostać zawarte w dowolnej formie, zarówno pisemnej jak i ustnej, zawarte zaś

w tej pierwszej formie nazywane jest deklaracją wekslową. Osoba przyjmująca weksel może, jednakże nie musi podpisać się na deklaracji wekslowej, gdyż z momentem przyjęcia deklaracji składa oświadczenie o zawarciu porozumienia. Podkreślić jednak należy, iż deklaracja wekslowa nie jest warunkiem ważności weksla. Ważność zaś weksla wystawionego in blanco nie jest uzależniona od istnienia deklaracji wekslowej (orzeczenie Sądu Najwyższego z 28 października 1963 r., 2CR 249/63). Dłużnik może jednak podnieść zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z porozumieniem, jednakże to na nim spoczywa ciężar udowodnienia powyższej okoliczności nie zaś na posiadaczu weksla (art. 10 prawa wekslowego). Poręczyciel odpowiada na tych samych warunkach co dłużnik, za którego poręczył. W myśl cytowanego wyżej art. 32 poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten za kogo poręczył, to jest w takich samych granicach i w takim samym rozmiarze, więcej nawet, zobowiązanie poręczyciela jest ważne, nawet gdyby zobowiązanie za które poręczył było nieważne z jakichkolwiek przyczyn, za wyjątkiem wady formalnej.

Pozwana w przedmiotowej sprawie odpowiadała wyłącznie z tytułu poręczenia wekslowego, udzielonego za zobowiązanie wekslowe z tytułu wystawienia weksla własnego przez Z. W. (2), co do którego Sąd utrzymał w mocy nakaz zapłaty. Wskazać zatem należy, iż pozwana, jako poręczyciel wekslowy mogła podnieść zarzuty z art. 10 prawa wekslowego. Podnieść w tym miejscu należy, że wobec osoby, której wręczono weksel in blanco, o odpowiedzialności z weksla decyduje treść porozumienia, mająca swój wyraz w deklaracji wekslowej.

Pozwana A. W. (2) w zarzutach od nakazu zapłaty przyznała, iż poręczyła za przedmiotowy weksel, pośrednio jednak wskazywała, iż weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem wekslowym. Zarzut ten okazał się zasadny, choć z innych przyczyn niż wskazywała pozwana. W ocenie Sądu weksel miał stanowić jedynie zabezpieczenie umowy leasingu nr (...), gdy tymczasem powód z pozwanym Z. W. (2) zawarli kolejne aneksy do przedmiotowej umowy, które to aneksy w sposób istotny zmieniły treść umowy leasingu, a tym samym zmieniły treść pierwotnego zobowiązania, za które poręczyła pozwana.

Analiza treści deklaracji wekslowej załączonej przez powoda do pozwu wskazuje, iż posiadacz weksla in blanco będzie uprawniony do wypełnienia weksla, do którego dołączona jest niniejsza deklaracja, do kwoty odpowiadającej zobowiązaniu wynikającemu z umowy leasingu nr (...) łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanymi z umową. Uznać zatem należy, iż posiadacz weksla będzie uprawniony do wypełnienia weksla na jakąkolwiek kwotę, odpowiadającą zadłużeniu z uwzględnieniem odsetek umownych jak w umowie na dzień wypełnienia weksla.

Bezspornym w sprawie było, iż powód wraz z pozwanym Z. W. (1) zawarli kolejne aneksy, które w sposób istotny zmieniły treść umowy leasingu nr (...), z uwagi na fakt, iż zmianie uległ okres trwania umowy oraz harmonogram wnoszenia opłat leasingowych – raty uległy podwyższeniu.

Wskazać należy, iż zasada wyrażona w prawie cywilnym, że zakres poręczenia nie może być bez wyraźnej zgody poręczyciela rozszerzony, obowiązuje również przy poręczeniu wekslowym. Zważyć należy, iż zakres odpowiedzialności awalisty jest tożsamy z zakresem odpowiedzialności tego, za którego udzielono poręczenia. Rozszerzenie zakresu poręczenia wymaga dla swej skuteczności zgody poręczyciela. Posiłkując się dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego, zauważyć wypada, że pojęcie „rozszerzenia zakresu odpowiedzialności poręczyciela” powinno być rozumiane dosyć wąsko. W takich sytuacjach poręczyciel może podnosić zarzut nieprawidłowego uzupełnienia weksla. Niedopuszczalnym rozszerzeniem odpowiedzialności poręczyciela byłaby przykładowo również sytuacja, w której weksel niezupełny w chwili wystawienia zostałby wypełniony na kwotę wyższą niż maksymalna określona w deklaracji wekslowej.

Uznając, iż aneksy do umowy leasingu w sposób istotny rozszerzyły zakres odpowiedzialności poręczyciela o czym nie była ona poinformowana, nie może ona ponosić odpowiedzialności za zobowiązanie wyrażone w wekslu.

Biorąc powyższe pod uwagę, na mocy art. 485 § 2 k.p.c. w zw. z art. 496 k.p.c. oraz na mocy art. 32 Prawa wekslowego Sąd wydany w sprawie nakaz zapłaty uchylił wobec pozwanej A. W. (2).

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. Sąd uznał pozwanego Z. W. (1) za stronę przegrywającą postępowanie i zasądził od niego koszty postępowania na rzecz powoda. Na koszty te składała się od pozwu w kwocie

159 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 2.400 zł oraz opłata skarbową w kwocie 17 zł. Nadto Sąd uznał pozwaną A. W. (2) za stronę wygrywającą niniejsze postępowanie i zasądził od powoda na jej rzecz kwotę 238,50 zł tytułem zwrotu połowy opłaty od zarzutów.

Na koszty te składała się uiszczona przez pozwaną opłata sądowa od zarzutów w kwocie 2.598 zł, którą to kwotę Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej w pkt II wyroku.

Zarządzenia:

(...).

(...):

(...)

(...) Z. W. (1),

-(...) A. W. (1)